

سفر نامه

سفر نمی‌روم، اما مجازی سفر می‌کنم گذری در « جشنواره مجازی لاله‌های اردیبهشتی »

آرزو احمدزاده، راهنمای طبیعت‌گردی

به نظر من یک ماه و تنها چهار جمعه برای اردیبهشت، این ماه زیبا و بهشتی بسیار کم است. هر سال به پایان فروردین که می‌رسیدیم سرخوش می‌شدم از رسیدن اردیبهشت دل‌انگیز و در انتهای اردیبهشت ناراحت می‌شدم از اتمامش. چرا که هنوز نیمی از زیبایی‌هایش را هم ندیده بودم. اما امسال هر چه به روزهای انتهایی فروردین نزدیکتر می‌شدیم ابروهایم بیشتر در هم گره می‌خورد و حسرت ندیدن اردیبهشت امسال غمگین‌ترم می‌کرد. هر سال در چنین روزهایی باغ لاله‌های گسچر جاده چالوس پر رفت‌وآمدترین روزهایش را تجربه می‌کرد و جای پارک کردن ماشین نبود چه برسد به انداختن یک عکس یادگاری که فقط خودت باشی و لاله‌ها، و همیشه چند نفری نصفه و نیمه در پس عکس دیده می‌شدند. ما نیز هر سال مثل همه با شوق و ذوق به گسچر می‌رفتیم و با لاله‌ها کلی عکس یادگاری می‌گرفتیم. یادم هست که در یکی از بازدیدها مان محلی اجاره می‌داد لباس سربازهای قزاق را گرفت و پوشید و کلی عکس یادگاری گرفتیم. یادش بخیر... چندسالی بعد خاطرداری کرج کج بسیار جالب‌والبته زیبایی کرده بود و آن هم برگزاری جشنواره لاله‌ها در پارک چمران بود با فضایی بزرگتر، گل‌های بیشتر و قابل دسترس تر برای عموم مردم و البته خلاقانه‌تر.

از جمله خلاقیت‌هایی که در جشنواره لاله‌های پارک چمران بسیار به چشم می‌آمد و مورد توجه همگان قرار می‌گرفت؛ فرش گل لاله‌ها بود که در تارتا و بود این فرش بزرگ از ۳۰۰ هزار پیاز لاله، شش هزار گل شب‌بو، بیش از ۴۰ هزار گل بنفشه و انواع گل‌های فصلی از جمله نرگس هلندی استفاده می‌شد. از دیگر ابتکارات این جشنواره تونل باران بود که در فواصل زمانی مشخص باران لطیفی بر سر عبور کنندگان از این تونل گل می‌بارید مثل تمام این روزهایی که با خاطرات گذشته‌سر می‌کنم و در حال ورق زدن عکس‌های قدیمی هستم چند روز پیش هم سرم به دیدن عکس‌ها گرم بود که بازنگ تلفن از دنیای خاطراتم بیرون پریدم و به سراغش رفتم. پس از احوال پرس‌ی بادوستم و کمی یادش بخیر گفتم و پرس و جواز حال دیگر دوستان، حامل خبر جالب و جدیدی بود که عجیب بر دلم نشست. خیلی کوتاه بود: «برو و گل کن جشنواره مجازی لاله‌ها، خودت می‌بینی». با چشمانی گرد پای کامپیوتر نشستم. داستانم یخ کرده بود و نمی‌دانستم قرار است با چه چیزی رویه رو شوم. نوشتم «جشنواره مجازی لاله‌ها»... ناگهان از ورودی دایر که چمران باز شد و من در میان باغ گل‌ها بودم. در دست مثل سریال محبوب کودکی‌هایم؛ رویای باغ در نیمه شب. من نیز مانند تام به یک‌بار دوار باغی پر از گل شده بودم، او در رویا و من در دنیای مجازی. نوشته بود اینجارا کلیک کنیدی، کلیک کردم و وارد دما و باغ‌چه‌های پر از لاله‌شدم، لاله‌های سفید و زرد و قرمز. به سمت فرش لاله‌ها رفتم. اینبار هیچ کس اطراف‌فرش نبود، فقط من بودم و فرش رنگارنگ و صفحه‌مانیتور که نمی‌گذاشت نسیم اردیبهشتی به گونه‌هایم بخورد. اما این خلاقیت و ابتکار عمل را دوست داشتم. از صبح با فکر باغ لاله‌ها بودم و ناگهان تکنولوژی مرا میان هزاران لاله برد. آری سفرهای مجازی این روزها تنها دلخوشی اهالی سفر شده است. حالا که باید در خانه‌مانیم بهترین فرصت است برای دیدارهای مجازی، آموزش‌های مجازی و این بار سفر مجازی. روزهای پایانی فروردین که قصه‌خانه‌ماندن و ندیدن زیبایی‌های اردیبهشت سراسر وجودم را گرفته بود هیچگاه فکر نمی‌کردم که باز هم از دیدن طبیعت لبخند بر صورتم بنشیند و باز هم سرشار از خوشی شوم. بهتر است مجازی سفر کنیم تا نه خودمان آسیب ببینیم و نه جامعه مقصد.

رئیس جامعه‌هتل‌داران ایران بسته حمایتی دولت برای جبران خسارت بخش گردشگری را بی‌تاثیر دانست و پیشنهاد کرد: دام ۱۲در صدی دولت به دلیل آسیب‌ص‌د‌ر صدی صنعت گردشگری به تسهیلاتی با سود تکرر ق‌می، باز پرداخت پنج‌ساله و یک‌دوره تنفس یک‌ساله تبدیل شود

باید یک برنامه مشترک ایجاد شود. و از طریق پروتکل و رعایت جنبه‌های ایمنی و بهداشت، یک سند مشترک، مانند «گذرنامه کووید-۱۹» که در هنگام عزیمت و ورود گردشگران برای همه کشورها معتبر باشد، تهیه شود. به نوشته «یوترنی لیست» کاپلی افزود: ما باید تا حد امکان اجازه کاهش مرزها را بهیم. با تهیه پروتکل، چگونگی اجرای مطمئن این کار را مشخص کرده و پس از آن همه باید به آن احترام بگذاریم. این سفر شامل حمل و نقل جاده‌ای، ریلی، دریایی و هوایی خواهد بود. همچنین ضمن تأکید بر این پروتکل مشترک، عقد توافق نامه همکاری نیز به صورت دوجانبه امکان پذیر است. کاپلی امیدوار است تا پایان ماه می، حداقل در سطح دوجانبه، با برخی از کشورهای توان توافقاتی صورت داد. برخی کشورها ابراز علاقه کرده اند که کرویدورهای گردشگری باز شود، اما تعیین تدابیر بهداشتی و ایمنی، در حوزه مسوولیت‌پیدمیولوژیست‌هاست. کاپلی همچنین گفت: گردشگری در تقویت اقتصادی برخی کشورهای اروپایی مانند ایتالیا و اسپانیا که مانند کرواسی سهم بالایی از گردشگری در تولید ناخالص داخلی دارند، بسیار مهم است. گردشگری ۱۰ درصد از تولید ناخالص داخلی اتحادیه و ۱۲ درصد از شاغلین را تشکیل می‌دهد و درآمد حاصله از آن بیش از ۴۰۰ میلیارد یورو است.

ستاد ملی مدیریت کرونا برای سفرهای تجاری و اضطراری همزمان با آغاز تردهای بین‌استانی با عنوان کار همراه با سلامت تعریف شده است.» او افزود: «هتل‌ها و مراکز اقامتی که تحت نظارت وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی فعالیت می‌کنند در صورت تمایل خدمات خود را به مردم ارائه می‌کنند و دو پروتکل بهداشتی به این مراکز ابلاغ شده و پروتکل سوم بهداشتی نیز در خصوص بازگشایی و آغاز به کار تدریجی مراکز اقامتی مجاز نیز ابلاغ شده است.»

معاون گردشگری کشور اظهار کرد: «امکان دارد تعدادی از مراکز اقامتی به دلیل اینکه در شرایط کنونی برای آن‌ها صرفه اقتصادی نداشته باشد، اقدام به بازگشایی و فعالیت دوباره نکنند و برخی از هتل‌ها هم یک طبقه خود را برای صرفه‌جویی در مسائل اقتصادی و انرژی در اختیار مسافرانی که برای کارهای اضطراری خود به استان‌ها سفر می‌کنند، اختصاص دهند.»

گذرنامه کووید-۱۹، راه حل اروپا برای فعالیت مجدد گردشگری در همین راستا، وزرای گردشگری اتحادیه اروپا در کنفرانس ویدئویی به بررسی و تبادل نظر در خصوص تأثیرات ویروس کرونا در صنعت گردشگری پرداختند.

به گزارش سفارت ایران در کرواسی؛ در این کنفرانس ویدئویی علاوه بر وزرای گردشگری عضو اتحادیه، تیری برتون مسئول کمیسیون اتحادیه اروپا برای بازار داخلی و همچنین زوراب پولولیکاشویلی دبیر کل سازمان گردشگری جهانی (UNWTO) نیز حضور داشتند. گری کاپلی، وزیر گردشگری کرواسی (به عنوان ریاست دوره‌ای کرواسی بر اتحادیه اروپایی) برای غلبه بر بحران اقتصادی ناشی از پاندمی ویروس کرونا در حوزه گردشگری، گفت: باید یک برنامه مشترک در سطح اتحادیه اروپا تعیین و از جمله یک پروتکل اختصاصی سفر بنام «گذرنامه کووید-۱۹» تصویب شود. وی خاطر نشان کرد: در این جلسه نتیجه گرفته شد که برای خروج از بحران

دبیر تشکل‌های ملی گردشگری اعلام کرد: ویروس کرونا فقط در دو ماه اسفند و فروردین، ۵۳۰۰ میلیارد تومان خسارت به صنعت گردشگری وارد کرده و دام با سود ۱۲ در صدی جبران خسارات ناشی از کرونا را نمی‌کند

مدیریت کرونا را به سه بخش میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، ۳۸۰۰ میلیارد تومان اعلام کرده و از دولت تخصیص همین میزان تسهیلات را درخواست کرده بود که بنا به گفته معاون گردشگری این‌وزارتخانه، این رقم تخصیص داده نشده، اما موافقت شده به ازای حفظ هر شغل ۱۶ میلیون تومان تسهیلات با نرخ سود ۱۲ درصد تخصیص داده شود. **گشایش تدریجی کسب و کارهای حوزه گردشگری** معاون گردشگری کشور گفت: «با رعایت پروتکل‌های بهداشتی باید کم‌کم کسب و کارهای گردشگری گشایش پیدا کند. به تدریج برای مسائل اضطراری روزمره مردم باید فکری کنیم در حوزه گردشگری وظیفه خدمت‌رسانی داریم، همکاران مادر بخش خصوصی باید برای اقامت ایمن همراه با حفظ سلامتی تدارکات لازم را ببینند.» ولی تیموری افزود: «سناریوهای مختلفی را برای مدیریت بحران کرونا در زمان‌های مختلف برای صنعت گردشگری در نظر گرفتیم و تمام اتفاقاتی را که در سطح کشور در زمینه

گردشگری به تسهیلاتی با سود تک‌رقمی، باز پرداخت پنج‌ساله و یک دوره تنفس یک‌ساله تبدیل شود. حمزه زاده همچنین با طرح درخواستی مبنی بر اینکه بخشودگی مالیاتی شامل حال صنعت گردشگری شود، یادآور شد: مالیات وقتی محاسبه می‌شود که درآمدی حاصل شده باشد و چون همه هتل‌ها، اژانس‌ها و مراکز اقامتی تعطیل هستند، درآمدی ندارند که مالیات بر اساس آن محاسبه شود و لازم است برای جبران بخشی از ضرر و زیان، این صنعت حداقل تا پایان امسال از معافیت ص‌د‌ر صدی مالیاتی برخوردار شوند.

دبیر تشکل‌های ملی گردشگری در ادامه این نشست به نادیده گرفته شدن برخی فعالان گردشگری در بسته حمایتی اشاره کرد و گفت: راهنمایان گردشگری که شامل ۱۳ هزار نفر می‌شوند از جمله مشاغل اصلی صنعت گردشگری هستند که در آن بسته حمایتی مغفول مانده‌اند. گفتنی است: وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی پیش‌تر طی یک برآورد کلی میزان خسارت ناشی

دبیر تشکل‌های ملی گردشگری اعلام کرد: ویروس کرونا فقط در دو ماه اسفند و فروردین، ۵۳۰۰ میلیارد تومان خسارت به صنعت گردشگری وارد کرده و دام با سود ۱۲ درصدی جبران خسارات ناشی از کرونا را نمی‌کند. جمشید حمزه‌زاده که به نمایندگی از تشکل‌های گردشگری در نشست نمایندگان و فعالان بخش خصوصی با رئیس‌جمهور حضور داشت، در سخنانی به بحران‌هایی که گردشگری از سال ۹۸ تاکنون با آن روبه‌رو شده است، اشاره کرد و افزود: گردشگری تنها صنعتی بود که در جریان تعطیلی‌های دوره کرونا آسیب ۱۰۰ درصدی دید و حدود ۵۳۰۰ میلیارد تومان فقط در ماه‌های اسفند و فروردین متضرر شد.

او ادامه داد: این ضرر به صنعتی وارد شده است که ۲۴۰ هزار نفر به صورت مستقیم و ۵۵۰ هزار نفر غیرمستقیم در آن مشغول به کارند. رئیس جامعه هتل‌داران ایران بسته حمایتی دولت برای جبران خسارت بخش گردشگری را بی‌تاثیر دانست و پیشنهاد کرد: دام ۱۲ درصدی دولت به دلیل آسیب ص‌د‌ر صدی صنعت

یادداشت

به خجستگی ۱۰ اردیبهشت؛

خلیجی که همیشه فارس می‌ماند

اشکان زارعی، فعال میراث فرهنگی و گردشگری

در گاه‌شماری ایرانیان ۱۱۰ اردیبهشت هر سال «روز ملی خلیج فارس» نامگذاری شده است، تا فراموش نکنیم ۳۹۸ سال پیش در چنین روزی، امام‌قلی‌خان سردار صفوی به فرمان شاه عباس یکم ارتش پر تغال را در سال ۱۰۰۱ خورشیدی از جزیره هرمز بیرون راند تا پس از ۱۱۶ سال، بار دیگر فرمانروایی ایران بر دریای پارس استوار شود. همچنین یادمان باشد در کرانه‌های جنوبی کشورمان دریایی کهن با نامی ریشه‌دار است که دشمنان دریایی این سرزمین همواره در کمین نشسته‌اند تا آن را از آن خود کنند.

بی‌گمان نام چهره‌ها، شهرها، استان‌ها و آب‌ها بخشی از «شناسه ملی» مایه‌شمار می‌آیند که باید همچون «تمایب تاری» از آن‌ها پاسداری کرد. در همین راستا تیر ۱۳۸۴ خورشیدی هیأت دولت ۱۰ اردیبهشت سالروز آزادسازی جزیره هرمز را روز «ملی خلیج فارس» نام‌نهاد.

به همین ش‌وند (علت) این نوشتار به خجستگی چنین روزی پیشینه‌ی نام خلیج فارس را بررسی می‌کند. نام دریای پارس برای نخستین بار در

است. از این رو خلیج فارس را در زبان انگلیسی «پرشین گلف» فرانسه «گلف پرسیک» آلمانی «پرسی چرگلف» و ایتالیایی «گلفوپرسیکو» می‌گویند. با پدیداری دین اسلام، رخدانگاران و گیتاشناسان مسلمان مانند: ابن فقیه در کتاب «مختصر البلدان»، استخری در کتاب «مسالک و ممالک»، ابن حوقل در کتاب «صوره الارض» و مسعودی در کتاب «التنبیه و الاشراف» همواره از نام‌های «خلیج الفارسی، بحر الفارسی، خلیج فارس و بحر فارس» بهره می‌برند. گواه این سخن، حاجی خلیفه کاتب چلبی است که در سال ۱۰۶۷ هجری قمری از خلیج فارس در کتاب «جهان‌نما» این‌گونه یاد کرده است: «به این دریاسینوس پرسسیقوس می‌گویند به معنی خلیج فارس به مناسبت این که در مشرق آن فارس واقع است.»

آن در رسانه‌های جهان عرب شد. همچنین با گسترش درگیری و جنگ میان اعراب و اسرائیل در دهه ۶۰ میلادی، جمال عبدالناصر که همواره این خلیج را فارس خوانده بود به عنوان نخستین رهبر جهان عرب از یکسو برای افزایش ملی‌گرایی عربی و از سوی دیگر برای رویارویی با محمد رضا شاه پهلوی که کشورهای عربی را در تحریم نفتی اروپا به ش‌وند (دلیل) پشتیبانی از اسرائیل همراهی نکرده بود، خواهان دگرگونی نام خلیج فارس گردیده به آن آرمان و آرزوی عربی بخشید. اگر چه بامرگ «ناصر» تب و تاب این اندیشه فروکش کرد اما با سرنگونی رژیم پهلوی، گفتار نادرست برخی از چهره‌های سیاسی و دینی در سال‌های ۵۸ و ۵۹ و یورش عراق به خاک ایران تلاش‌های دوباره‌ای در راستای ایران‌ستیزی آغاز گردید.

سخن‌پایانی

بر پایه‌ی آنچه گذشت پیشینه‌ی نام دریای پارس هم‌پای دیرینگی تاریخ ایران است که اینک بخشی از «حافظه مشترک جهانی» به شمار می‌آید. اما شور و خاتنه کشورهای عربی با کمک زور و زور به جنگ با تاریخ رفته در پی پیشینه‌سازی و هویت‌تراشی هستند. بی‌گمان بزرگی تاریخ ایران و ماندگاری نام خلیج فارس را نه تنها از بامدادان تا شامگاهان روز ۱۱۰ اردیبهشت که باید در سنگ‌نبشته‌ها، نگاشته‌های یونانی و رومی گزارش‌های مسلمانان و نقشه‌های جهانی جست‌وجو کرد.